

Osio 1. Tietoinen parisuhde

Oletko koskaan ollut niin lähellä toista ihmistä, että välillänne ei ole enää millikään epätietoisuutta? Oletko saanut kokemuksen tietoisuuden tilasta, jossa 'sinä olet minä ja minä olen sinä'?

Tämä on kuvaus kahden ihmisen välille syntyvästä saumattomasta yhteydestä, jossa vallitsee syvä kohdatuksi tulemisen kokemus sekä ehdoton luottamus itseen ja toiseen. Yhteys mahdollistaa elämän suurempaan järjestykseen havahtumisen: on olemassa lainalaisuudet, jotka ohjaavat koko olemassaoloamme. Puhutaan tietoisesta vuorovaikutussuhteesta, jossa antaminen ja vastaanottaminen tapahtuu usealla eri tasolla virtaavana vaihdantana. Myös parisuhde voi operoida tällaisilla tietoisuuden tasoilla. Silloin siirrytään rationaalisen ajattelun tuolle puolen – tunteisiin, intuitioon, kehollisuuteen ja korkeamman älyn havaitsemiseen.

Käytännöllisemmällä tasolla tietoinen parisuhde on yhtä kuin vastuunsa kantava parisuhde. Se on uteliaisuutta herättävä tutkimusmatka, se on syvenevää yhteyden kokemusta suhteessa itseen ja elämään. Tietoinen parisuhde on syvältä eheyttävää, sillä siinä luodaan aktiivisesti turvallisuuden kokemusta. Turvallisuuden kokemus syntyy useasta tekijästä, mutta keskiössä on aina rakkaudellinen tila. Se on ilmapiiri, jossa on turvallista olla kokonainen, eli sekä hyvää että pahaa, kaunista että rumaa, katsotaan hyväksyvin ja rehellisin silmin sekä oppivalla asenteella.

Kokemuksemme siispä on, että voimme tuoda itsemme näkyväksi, turvassa. Se on meille monelle aivan mielettömän eheyttävää. Kun voi olla turvassa näkyvä, voidaan kulkea vapautuneesti sekä yhteisellä että omilla poluilla, kasvaa välillä

kivuliastakin ihmisen kasvua niin, että kahden välinen yhteys ei koskaan katkea. Voidaan aaltoilla yhteyden sisällä, hyväksyen elämän arvaamattomuus, saaden yhtä aikaa elää vakaassa mutta inspiroivassa ilmapiirissä.

Syvä, aito yhteys on raamit ja perusta, joka mahdollistaa muutoksen; kasvun ja kukoistuksen, mutta myös lakastumisen ja kuoleman, jatkuvasti toistuvassa syklissä. Suhteen rakastavassa sylissä koetaan kaikki vuodenajat, kaikki inhimillinen, kaikki jumalallinen. Se on kahden tanssi, jossa oivalletaan elämän syvintä olemusta, se vastaa kysymykseen, mitä on rakkaus.

Elämän merkityksellisyys kietoutuu kasvun mahdollisuuteen. Kaiken elämän keskiössä on evoluutio, jatkuva liike ja muodonmuutos. Meidät on luotu kasvamaan.

Tietoinen parisuhde on kahden ihmisen möyheä kasvualusta. Siitä kasvetaan sekä sisään itseä kohti, että ulos kohti toista, ja yhdessä punotaan jotakin vielä suurempaa. Rakkaus on se, mikä pitää kasville tilaa. Se on kannatteleva voima, mihin nojata ja vaikka kuinka syvälle tiputtaisiin, rakkaus ottaa aina vastaan. Siihen voimme luottaa, vaikka tiputus tuntuu toisinaan pohjattoman syvältä.

Parisuhteen rakkaus kukoistaa, kun sen perustana on oman itsen etsiminen. Tämä tiivistää sen, miten tietoisuus kytkeytyy täyttymykselliseen ja merkitykselliseen parisuhteeseen. Jos lakkaamme kuulemasta sisäistä kaipaustamme olla yhteydessä ja tulla yhteyteen aina uudestaan ja lakkaamme vastaamasta siihen sisällämme, ulkoinen parisuhde on vain kumea kuori.

Yhteyden kokemus omaan autenttiseen itseensä, eli siihen kohtaan, jossa asuu unelmat, sydämen tahto ja rakkaus itseään kohtaan, on tärkeintä. Tietoinen parisuhde tarvitsee siis polttoainekseen jatkuvan 'kyllän' sanomista itselleen. Ensisijaisesti oman itsensä kuulemista, näkemistä, tukemista ja

ravitsemista. Tietoinen kumppanuus antaa silloin upeaa lisäsyvyyttä ja ponnistusvoimaa kohti uusia tasoja ihmisyyden matkalla!

Mitä on tietoinen rakkaus? Se on ennen kaikkea vapautta tehdä omaa matkaa sellaisenaan, juuri niin kuin se missäkin elämänvaiheessa näyttäytyy. Se on vapautta rakastaa ja ottaa rakkautta vastaan. Tietoisella matkalla mukana on kuitenkin sydämen arvot, kuten vastuu, kunnioitus, kohtuus ja pyrkimys itsetuntemuksen syvenemiseen.

Photo by Duncan Dao on Pixabay.com

Tietoinen parisuhdematka on ylistyssikermä naiseuden voimalle, herkkyydelle, itsensä ja arvonsa tuntevalle elämiselle. Tuomme valoa ihmisen haavoittuvimpiin ja hiljennettyihin osiin. Kohotamme toinen toistamme ja juurumme alkuperäisyytemme kauneuteen. Tulemme samalla yhdeksi ja erillisiksi, tarkoittaen että vasta ykseyden kokemuksen kautta voimme rakastaa

aidosti erillisenä, ilman riippuvuussuhdetta ulkoiseen. Ykseyden kokemus tarkoittaa, että löydämme rakkauden itsestämme ja muistamme että olemme rakastettuja omina itsenämme ja että olemme yhtä ja samaa punosta kaiken elävän elämän kanssa. Parisuhteessa sinä olet minä ja minä olen sinä, tämä on ykseyden ydintä. Kuitenkin olemme samalla erilliset, koska olemme ankkuroituneet rakkauteen itsessämme. Sitten saamme antautua tarvitsemaan toista ilman, että riistäisimme vapautta tai ihmisen vapaata tahtoa.

Tietoinen parisuhde on rakkaudellinen peili. Se näyttää syvimmat kaipauksemme, intohimomme sekä haavamme. Tulemme syvältä näkyväksi. Tämän kaltaisen peilauksen ja vastavuoroisuuden tuloksena yhteyden kokemus sekä itseen että toiseen että koko elämään syventyy.

Kun olemme yhteydessä, kohtaamme, sukellat syvälle kerroksiini, ja vaikka kehoni haluaa vastustaa, sinä hellästi ja kuitenkin päättäväisesti tulet vieläkin lähemmäs, sillä sinä näet minut ja haluat nähdä vielä lisää, syvemmälle kuin kukaan koskaan. Lopulta antaudun ja olet ytimessäni. Sitä on 'rakastaa'.

Puhun tällä kurssilla paljon feminiinistä ja maskuliinista. Nämä käsitteet ovat relevantteja puhuttaessa tietoisesta parisuhteesta, koska kyse ei ole niinkään biologisesta sukupuolesta, vaan tietoisuus operoi ennen kaikkea energeettisellä tasolla (maskuliini- ja feminiinienergia) ja se ilmentyy lopulta eri kehojemme* kautta fyysiseen muotoonsa.

Se, miltä tuo fyysinen ilmentymä näyttää, on jotakin paljon enemmän kuin nykyiset parisuhdekäsitykset. Maskuliini- ja feminiinienergioista löytyy jo paljon tietoa mm. selainhakukoneiden kautta ja niitä avaan lisää myös tämän kurssin edetessä.

*eri kehot mm. fyysinen-, psyykkinen-, henkinen-, energeettinen.

Ihmisellä on perustarve ja jatkuva kaipuu tulla syvältä nähdyksi, uudestaan ja uudestaan, jokaisessa kasvunsa vaiheessa. Paradoksaalisesti olemme usein itse itsemme esteenä, sillä sellaisen ihmisen päästäminen lähelle, joka todella näkee meidät, on hyvin haavoittuvaiseen tilaan suostumista. Siksi keho-mielisysteemimme luo vastusta. Syy on hyvin inhimillinen ja herkkä – olemme satuttaneet itsemme ja pelkäämme satuttavamme itsemme uudelleen.

Voidaan puhua intiimiyden välttelystä, joka on meidän suomalaisten kansan perintö, ja jonka juuret ovat hylätyksi ja torjutuksi tulemisen kokemuksissa ja niissä syntyneissä peloissa. Näiden pelkojen alla puhutaan elämän ja kuoleman kysymyksistä.

Photo on Pexels.com

Eräänä päivänä kohtaamme hänet, joka läpäisee nuo syyllisyyden ja häpeän muurit. Oikeastaan se on oman sisäisyytemme ja tuon ulkoisen peilimme

vuoropuhelua, joka johtaa aina syvemmälle ja lähemmäs itseämme. Voi myös käydä niin, että jo olemassa oleva parisuhde käy läpi transformaation, jonka lopputuloksena kohdataan uudella tietoisuuden tasolla ja sielun tunnistaminen tapahtuu. Silloin ollaan tavalla tai toisella valmiita kohtaamaan häpeä, joka on ennen lymynnyt piilosilla ja levitellyt lonkeroitaan tiedostamattomuuden suojuissa.

Rakkaus asuu tuo häpeän takana, häpeä on viimeinen portti.

Olethan kuullut tarinan sata vuotta uinuvasta prinsessa ruususesta. Vain prinssi päihittää miekallaan linnaa ympäröivät orjantappurat ja suudelmallaan prinsessan herättää. Miekka symboloi toimintaa, muutosta, voimaa, valtaa, kunnianhimoa ja rohkeutta. Orjantappurat syntiä, surua ja vaikeuksia. On prinsessa, puhdas ja viaton totuus, joka on kateuden, petoksen ja kaunan turmelema (paha haltijatar, varjomme). Kuvaava tarina tämän maailman unohduksesta, heräämisestä sekä feminiinin ja maskuliinin dynamiikoista.

Haluamme siis tarkastella näitä suhdedynamiikkoja sekä sisäisellä että ulkoisella tasolla, sillä yksilön sisäinen feminiinin ja maskuliinin liitto on vuoropuhelussa sen ulkoisen ilmentymän kanssa. Ei prinsessatarinat koita meille viestittää, että me naiset tarvitsemme pelastajan tai että olisimme voimattomia uhreja. Pelastaja asuu sisällämme. Me vaivumme unohdukseen, me heräämme muistamaan. Mutta tarvitsemme matkallamme rakkaudellista peilauspintaa. Tarvitsemme jonkun, joka näkee meidät syvältä. Meitä ei ole luotu yksin kulkemaan. Ei sisäisesti, ei ulkoisesti.

Tietoisissa ihmissuhteissa saamme olla sydänlähtöisessä yhteydessä toiseen kaltaiseemme ja sen kautta alamme muistamaan; näemme piilotettuja osiamme, niitä, jotka ovat olleet latentissa tilassa, mutta ovat tärkeä osa sitä

autenttista kokonaisuutta mitä olemme. Kokonainen nainen. Se on kasvutavoittemme.

Ei nämä tarinat myöskään viestitä sitä, että miehen täytyy olla peloton ja urhea pelastaja, jonka elämäntehtävä on taistella tiensä rakastettunsa sydämeen. Rakkautta ei tarvitse ansaita ja mies tulee saavuttamaan täyttymyksensä, kun hän on halukas kohtamaan pelkojaan ja kasvamaan, tunnustamaan heikkoutensa ja astumalla sitä kautta omaan autenttiseen voimaansa.

Photo by Nothing Ahead on Pexels.com

Vaikka tietoisia yhteyksiä voi olla monia ja toivonkin, että jokainen meistä saa täyttää niillä elämänsä, on olemassa energettinen *match*, joka uppoaa syvimpiin kerroksiimme. Vain hänellä on pääsy salaisimpaan ytimeemme sillä vastaparin kohdatessa padot lähtevät aukeamaan. Puhun jumalallisesta

maskuliinista/feminiinistä, sielunkumppanista, hänestä, joka on saman kokonaisuuden toinen puoli.

Todellinen rakkaus avautuu kerros kerrokselta. Kun saavumme itsemme ytimeen, meille avautuu pääsy myös toisen ihmisen ytimeen. Ytimessä jumalallinen rakkaus syntyy elämään.

Sielunkumppanien, jumalaisen feminiinin ja maskuliinin kohtaaminen, on usein intensiivinen kokemus, joka kääntää elämän suunnan. Se saattaa pysähtyneet vedet vihdoin virtaamaan. Ihmisen systeemissä alkaa tapahtua niin perustavanlaatuisia alkemiaa, että se tarvitsee usein aikaa prosessoituakseen ymmärryksen tasolla.

Ihminen saattaa oivaltaa perustavanlaatuisia elämän lakeja, oivaltaa itsensä ja ymmärtää mitä varten on olemassa. Ravinto- ja kulutustottumukset saattavat muuttua, arvot ja prioriteetit kiepsahtavat päälle. Ihminen jättää vanhan pukunsa taakseen ja syntyy uudeksi versioksi. Joksikin totuudelliseksi. Tämän kerrotun valossa on ymmärrettävää, että elämänmuutoksen dominoefekti lähtee liikkeelle.

Tämän alkemiaprosessin alkusysäys on syvä sieluntunnistus. Ihminen ei sitä kenties kykene kokemusta sanoittamaan, mutta hän tuntee, että nyt ollaan jonkin hyvin voimallisen ja perustavanlaatuisen äärellä. Tunnistaminen tapahtuu siis sillä hetkellä, kun mies ja nainen (käytän esimerkissä sukupuoli, mutta biologinen sukupuoli on tässä sivuosassa) näkevät toinen toisensa hyvin syvällä tasolla, intuitiivisesti, energeettisesti sekä emotionaalisesti.

Tietoisen parisuhteen alkukipinän leimahduttaa syvä ja jollain tavalla kuitenkin täysin luonnollinen vetovoima tehdä tutkimusmatkaa toiseen ja toisen kautta itseensä. Luonnollisuus syntyy alkuperäisyydestä. Tässä toimii kaksi puolta,

feminiini ja maskuliini, yin ja jang. On antava ja vastaanottava puoli, kuin magneetissa. Tämä kaikki selittää esimerkiksi sen, miten inspiraatio syttyy tai eksistentiaalisesti tarkasteltuna, miksi mikään on yleensäkin olemassa.

Photo by Jennifer Murray on Pexels.com

Nimittäin koko elävän elämän tasolla sekä maskuliinilla, että feminiinillä on kummallakin oma paikkansa, oma alkuperäisroolinsa. Tuossa olotilassaan he ovat kotonaan, "Minä Olen" -olemuksessaan.

Tietoisessa, eheyttävässä parisuhteessa maskuliinin ja feminiinin roolit voidaan tiivistää seuraavasti: maskuliini kuorii kerroksia yhä syvemmälle kohti feminiiniä, feminiini vapauttaa yhä syvemmältä autenttista itseään näkyväksi ja tämän tanssin toistuttua ja vietyä parin syvälle toisiinsa, antautuu feminiini lopulta kokonaan. Maskuliinilla on luonnollinen kyky ottaa vastaan tuo vapautuva

energia ja pitää tilaa tälle feminiinin kaikista syvimmälle ja autenttisimmalle ilmaisulle.

Puhutaan olemassaolon lainalaisuuksista, sellaisista, joista kaikki elävä elämä kumpuaa. On oltava alkumateriaa ja elävöittäviä voimia. On oltava syy ja seuraus, oikea kysymys ja ainoa vastaus. Kutsu. Rakkaus. Alkemia. Ilmentyminen.

Puhutaan seuraavaksi hieman feminiinin ja maskuliinin vuoropuhelusta, tästä eräänlaisesta energeettisestä tanssista. Maskuliini on se, joka tulee energiassa kohti, feminiini on vastaanottaja, jonka jälkeen feminiini säteilee sisintään kohti maskuliinia ja maskuliini ottaa vastaan kasvattaakseen ilmaisuaan.

Maskuliini avaa feminiiniä ennen kokemattomalla tavalla vain olemalla omassa autenttisessa olemuksessaan, sillä hän **viestii ehdottomasta turvasta ja suojasta**. Silloin feminiini avautuu avain, kuin saisi huokaista pitkän pinnistelyn jälkeen. Taistelu on ohi, feminiini saa laskeutua takaisin alkuperäiseen pehmeuteensä.

Kun feminiini tulee syvältä nähdyksi maskuliinin taholta, hänestä vapautuu aivan valtava määrä rakkausenergiaa. Tuo valtavuus saattaa joskus vyöryä hyökyaallon lailla ja varsinkin silloin, jos sitä on joutunut piilottelemaan. Tämä kuvastaa pitkälti meissä vallitsevaa sisäistä tilaa, eli että on oppinut piilottamaan rakkauden itseltäänkin. Kun rakkaus alkaa saada tilaa tulla näkyväksi, se on aivan upean ihmeellinen, taivaallinen kokemus feminiinille itselleen. Minä saan rakastaa! Ja kuinka delikaatti, kehollinen, kokonaisvaltainen valaistumisen tila tämä onkaan. Rakkaus syttyy ja jää elämään, mitä ikinä jatkossa tapahtuukin.

Kaikessa herkkyydessään tuo syttynyt rakkaus kysyy maskuliinilta kykyä ottaa vastaan ja pidellä tilaa jollekin aika valtavan suurelle, sillä kyse on

ydinilmaisusta. Tähän toisaalta maskuliini on luotu; hän täyttää luonnollista tehtäväänsä, joka taas vahvistaa häntä itseään omassa voimassaan.

Voimaantumista tapahtuu aina kun pääsee luonnollisuuden, alkuperän, totuudellisen äärelle. Tulee hyvin syvä tunne; tässä minä olen kotona, näin tämän kuuluukin olla. Näin maskuliini löytää syvää merkityksellisyyttä omalle olemassaololleen. Hän on vihdoin kotoisassa roolissaan. Se on hänelle nyt suotu, sillä hänen olemuksensa kutsui häntä autenttisuuden äärelle ja vierellä oli feminiini, joka tunsi oman kutsunsa laskeutua feminiinivoimaansa. Tämä on feminiinin ja maskuliini yhteinen tanssi. Kumpikaan ei voi päästä syvälle alkuperäisyyteensä, jossa piilee elämän todellinen nautinto ja syvä tarkoitus, ilman toisen viitoittamaa tietä.

Tämä tanssi on ikuisesti syvenevää ja uusia ulottuvuuksia valjastavaa. Ei edes taivas ole rajana, kun hurmos roihuaa ja tietoisuus kohoaa.

Photo by Pexels on Pexels.com

Joskus käy kuitenkin niin, että virta himmenee tai jopa pysähtyy. Sekin kuuluu matkaan. Silloin tullaan inhimillisyyden äärelle. Olemme ihmisiä jatkuvan oivaltamisen matkalla, loppuun asti keskeneräisiä, ja tuskin kukaan meistä on jatkuvasti niin syvässä yhteydessä jumaluutensa, ettemme törmäisi haastekohtiimme. Ei ainakaan vielä tässä maailman ajassa.

Mitä virran katkeaminen tarkoittaa? Maskuliinin ja feminiinin välillä on jatkuva energeettinen vuoropuhelu. Jos maskuliini alkuperäisyydessään vapauttaa feminiinin syvältä ja feminiini virrattaa hurjan valovoimaisen rakkausenergiansa kohti maskuliinia, mutta maskuliini ei kykenekään olemaan vastassa avoimena "sylinä", virta katkeaa, estyy. Feminiini ikään kuin putoaa pehmeystään. Hän kokee selvästi, että jotain särkyi.

Syitä maskuliinin vastaanottamattomuudelle voi olla monia, mutta ne joka tapauksessa liittyvät aina ihmisen kuoreen ja on aina kutsu kulkea syvemmälle itseensä. Kyseessä on oma varjo, tai jostakin ulkoisesta olosuhteesta johtuva läsnäolon herpaantuminen. Yhteyden säröistä puhutaan lisää kurssin osiossa 2.

Olen kokenut sen, mitä on olla aivan auki rakkaudessaan. Silloin ollaan jonkin todella haavoittuvaisen äärellä, nimittäin puhtaan rakkauden virrattamisessa. Se tarkoittaa, että ihmisessä ei ole jäljellä yhtäkään mekanismia, joka rakentaisi strategioita tai ehdollistaisi antamisen ja vastaanottamisen.

Puhdas rakkaus on varauksetonta ja nykyelämässämme on harvoja hetkiä, jolloin kehosysteemimme voisi olla niin syvässä avoimuuden tilassa, että rakkaus virtaisi täysin vapaasti. Maailma on niin kova ja vaativa, patriarkaalinen ja pinnallisiin arvoihin perustuva. Tästä puhutaan lisää kurssin osiossa 3.

Syvän tietoisessa yhteydessä tällainen väylä voi kuitenkin syntyä, mutta sen avoimena pitäminen on elämämme matkaa sillä emme voi evoluutiossa

pysähtyä staattiseen tilaan. Meitä kutsutaan kasvuun jatkuvasti. Siksi myös rakkautemme etsii herkeämättä uusia uomia.

”Kompastelut” ovat luonnollinen kutsu kasvuun. Myös tästä syystä tietoinen suhde on intensiivinen, se paljastaa hetkessä kohtamme, jotka estävät rakkautta virtaamasta. **Tietoisin parisuhteen yksi perustehtävä onkin kasvu yhä lähemmäs ydinitseen puhdasta ilmaisua.** Kun saamme kokea tätä upeaa yhteyden tunnetta suhteessa toiseen, auttaa se meitä tunnistamaan ehdottoman rakkauden tilaa, oppimaan siitä, integroimaan sitä järjestelmässämme, sekä olemaan siihen yhteydessä itsessämme myös suhteen ulkopuolella toimiessamme. Kumppanuuden ja rakkaudellisen kohtaamisen synnyttämä vaikutus elää meissä mihin tahansa menemmekin.

Kun puhutaan haavoittuvaisuudesta, ehdottomasta rakkaudesta ja syvästä kohtaamisesta, ollaan asioiden äärellä, jotka vaativat meiltä läsnäoloa. Ei kohtaamisen ja kanssakäymisen määrä ole niin keskeistä kuin laatu. Että järjestetään niin, että voi olla koko keholla ja sielulla läsnä silloin kun lähdemme vuorovaikuttamaan. Että on tahtotila olla hetkessä ja hetken vietävänä. Silloin ollaan aistit avoinna ja universumin ohjaus on läsnä. Silloin voimme luovuttaa ihanalla tavalla kontrollimme, joka on tässä maailmassa harvinainen kokemus. Saamme huomata, että meidän ei tarvitse yksin ihmisen logiikalla jotenkin saada tätä kaikkea toimimaan ja kukoistamaan. Ei, vaan päinvastoin kun ottaa ensimmäisen tietoisin askeleen, valitsee läsnäolon ja avaa sydämensä kaiken uhallakin, elämä puhalttaa kyllä tuulta siipien alle. Se kohottaa parin yhdessä matkaan. Silloin voi kokea, että jumalallinen on läsnä. Saa irrottaa hyvällä tavalla ihmisen ohjaksista ja voi kuinka se täyttää, se täyttää aivan piripintaan.

Olemme elämän lapsia. Kuulumme elämälle. Se tarkoittaa, että elämä kantaa meitä ehdottomassa rakkaudessaan. Se odottaa meitä ikuisuuteen, se odottaa herpaantumatta, milloin päätämme palata takaisin kotiin. Tie kotiin avautuu varauksettomassa läsnäolossa, luottamuksen ja vastaanottavuuden tilassa. Sinä avaat ovesi elämälle. Sinä annat luvan. Meillä on vapaa tahto, johon rakkaus perustuu.

Photo by StockSnap on Pexels.com

Lopulta tietoisien parisuhteen puhdas ja turvallinen rakkauden tila kutsuu johonkin ennenkokemattomaan. Vihdoin rakkaus saa tulla esille ilman että häpeä, syyllisyys, epäily tai pelko estäisi. Rakkaus sulattaa tämän kaiken tieltään. Kaikki tunteet saavat olla läsnä ja tulla validoiduksi. Se on autuasta. Läsnä on myös herkkyys - tuo rakkaus on paljasta kuin vastapuhjetun kukan

kukinto. Herkkyys ja avoimuus on haavoittuvaisia olotiloja ja tietoinen rakkaus kukoistaa juuri näissä ihmisen haavoittuvaisimmissa kohdissa.

Voit siis kuvitella, ettei tietoisien parisuhteen matka ole aina kevyttä ja sillä tavalla kaunista. Sinne mahtuu kaikki kipeinkin ja todennäköisesti kipuilut tulevat esiin juuri silloin kun niille on tällainen kahden välinen tietoinen tila olemassa. Kipu on todellista, mutta kuitenkin sen takana on toinen todellisuus, joka vasta on totta. Tuo ainoa olemassa oleva todellisuus on jotain sellaista, mitä kutsumme valaistumisen tilaksi. Siksi pyydän sinua luottamaan, antaa hiljalleen kivunkin tuntua, antaa toisen olla jakamassa sitä kanssasi. Olla vierellä ihmisenä toinen toiselle, nähdä ja kuulla. Olla hänen kanssaan sydänyhteydessä, jolta voi pyytää kannattelun tukea syvimmissä kivun alhoissa. Että voi pyytää, voisitko sinä kantaa minua hetken tietäen, että toinen vastaa pyyntöön kuin tärkeimpään ja arvokkaimpaan elämän tehtäväänsä. Hänellä on nimittäin erittäin syvä halu palvella, se on nyt syttynyt. Juuri varauksettoman palvelemisen kautta ihminen tulee lopulta yhdeksi sielunsa kanssa ja sitä me pohjimmiltamme parisuhteiden kautta tavoittelemme. Se on koti, jota etsimme itsestämme toisen kautta.

Siellä missä on hidastamista ja aitoa läsnäoloa, siellä syttyy uteliaisuus. Siellä missä on uteliaisuutta, siellä syntyy avoimuutta. Siellä missä on avoimuutta, siellä syntyy haavoittuvaisuutta. Ja juuri haavoittuvuudessaan kaksi ihmistä liittyy syvästi yhteen.